

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 502. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1841_709-txt-shoot-idm1553.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Henseende til *Halvdans-Sønnerne* er Bjovulfs-Drapens Skjald for saavidt enig med Saxo, at *Hrodgar* og *Halga* aabenbar svare til *Roe* og *Helge*, og at *Roe* blev berømt af det ny *Konge-Sæde*, han grundede, men medens *Saxo* følger *Helge*, holder *Drape-Skjalden* sig til *Roe*, og röber kun ved Kiendingen "Bravkarl," at det skal være *Helge* ufortalt.*Halga til er nemlig vores: *Helge Bravkarl*. Nu er det vel saa, at vi ingenlunde kan lægge *historisk* Vægt paa alt det Deilige, *Skjalden* fortæller baade om *Hrodgar* og hans Dronning ved *Bjovulfs* Besøg i *Hjorte-Borgen*, da Æventyret med *Troldene* aabenbar bestaaes paa hele *Gothefolkets* Vegne, og *Hrodgar* altsaa kun er Vært paa alle *Skjoldungers* Vegne, men deels har den betænksomme *Skjald* dog vist havt sine gyldige Grunde til at give *Hrodgar* Æren, og deels har *Hjorte-Borgen*, med Dronning *Væltove* (*Wealhðeow*) og hendes Sønner, med Prindsesse *Freyvor* (*Freaware*), Prinds *Rolv* (*Hroðulf*), *Konge-Vennen* *Æsger*, *Irmenlavs* Broder, den skeelöiede Drost *Hunferd Eglavson*, og den höviske *Vulfgar* *Vendelbo*, saa eiendommeligt et Præg, at man slet ikke kan tvivle om, der jo i det *Syvende* Aarhundrede har gaaet mærkelige Sagn om *Kong Roe* paa *Hjorteborg* eller *Hertegaard*, som i det *Tolvte* var traadt tilbage for de langt større om *Rolv* i *Leire*. Her at gaae ind paa alt det Enkelte vilde före for vidt, men det dunkle Sagn om Prindsesse *Freyvor* dvæler jeg saameget heller ved, som det siden sidst har faaet adskillige Oplysninger, der lade os skimte hele Sammenhængen. Den første Oplysning gav et lille Digt af *Exeter-Bogen*, som jeg kalder *Vidsids-Maal*,* Dette Digt, först daarlign trykt (under Navn af "The Traveller's Song") hos *Conybear* 1826, siden ret godt hos *Kemble* bagved *Bjovulf* 1835, er af samme Slags som *Nornagests* *Saga*, saa *Skjalden* lader en *Vidsid* (ligesom vidförull) opregne alle de berönte Navne, han kiender, og det er löierligt nok, at lærde Mænd kan tage det for en virkelig Reise-Beskrivelse, skiöndt Reisen fra *Ermanrik* til et godt Stykke forbi *Rolv* vilde ikke være stort kortere end *Nornagests* fra *Volsungerne* til *Olav Tryggesen*. hvor blandt mange andre Konger og Fyrster ogsaa *Hrodulf* og *Hrodgar* nævnes med det Skudsmaal, at af alle Frænder holdt de længst Fred med hinanden, efterat have fordrevet Vikingerne, böiet *Ingels* Odd og nedsablet *Maglebarderne* (*heaðobearna þrym*) paa *Herthegaard* (æt *Heorote*), thi heraf saae man klart, at det virkelig var *Roes* Datter, som skulde havt *Maglebardernes* Prinds. Man sluttete nu ogsaa deraf, at han hed *Ingel*, og det saameget sikkrere, som dette Navn ogsaa findes i *Drapen*, men derved kom man paa *Vildspor*, thi deels nævnes denne *Ingel* som et levende Menneske efterat *Maglebardernes* Prinds er död,*See hos *Kbl.* v. 4113 og 4124. og deels faaer man to Fædre til ham, baade *Frode* og *Vittergild*. *Sammesteds v. 4046 og 4098. Hvad enten det derfor har været *Vidsids* Mening eller ikke, kan jeg dog see, der aldrig bliver Mening i det Hele, med mindre man tager det saaledes, at *Freyvor* var först lovet til *Frodes* lystige Sön (vist nok *Ingel*), men 504siden blev *Roe* af andre Tanker,**V.* 4037 hos *Kbl.* seer nu i *Skindbogen* saaledes ud ... *fað þæs* geworden, og da w er *Rimstaven*, har der vist staaet "wafað" af *wafian* (det Engelske to wave), at vakle eller tilsidesætte, og skiöndt jeg ikke tör tage mig paa at helbrede hele den værkbrudne Linie, kan jeg dog see, der maa have staaet om *Skjoldung-Vennen*, at han gjorde en Streg i *Regningen*, og fandt det klogt med det *Pigebarn* at standse en Krig. og vilde til godt Forlig giftet hende med *Maglebardernes* her *ubenævnte* Prinds, hvis Fader *Viltergild* var faldet i et Slag mod de *Danske*. Dette Fornuft-Giftermaal forpurrede imidlertid den gamle *Maglebard*, der fik saa ondt i Öinene af at see Prindsen gaae over *Gulvet* med den *Danske* Prindsesse, at han holdt for dem, og opæggede *Ungersvenden* med bidende Ord, til han foer i *Harnisk* og fik sin Död. Ventelig vilde nu den forsmaaede *Ingel* ikke bide paa *Krogen*, men böd heller *Roe* *Spidsen*,*Ved v. 4123 siger nemlig *Rimstaven* os, der er i det mindste een Linie borte, saa man maa tale forsigtig. som *Vidsid* melder, *Rolv* og *Roe* dog fik böiet; og hermed passer det godt nok, at *Bjovulf* saae *Freyvor* gaae for Borde i sin Faders *Skænke-Stue*. Gift maa *Ingel* imidlertid dog nok være blevet, thi den *Agner Ingelsön* der skulde været gift med *Rolvs* Syster *Rude*, men blev paa sin *Bryllupsdag* usaattes med *Bjarke* og faldt smilende for hans *Sværd*, ligner ham op ad Dage, og det er morsomt saaledes at see *Bjovulfs-Drapen* fortsat hos *Saxo*.*Saxo hos *Steph.* S. 30 og 36. *Dansken* I. 102 og 126.